

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם כ"ד כֶּסֶלֹו:

סֵדֶר לְקוּטִי פִּנְחֵר"ן הַיּוֹמִי:

וְזָהוּ שֶׁאָמְרוּ סְבִי דְבֵי אֶתְוֹנָא: בְּנֵי לָן בֵּיתָא בְּאַוִירָא דְעֵלְמָא.
כִּי אֱלוֹ בְנֵי אָדָם הָרוֹצִים לְעַרְךָ עֲבוֹדְתָם עַל-יַדֵּי הַתּוֹרָה
שֶׁשׁוֹמְעִים מִתְּלַמִּידֵי-חֲכָמִים שְׂדִין יְהוּדָאִין, וּבְאַמַּת אֵין לָהֶם עַל
מָה שְׁיִסְמְכוּ, וְהָיוּ בְּאֱלוֹ רוֹצִים לְבָנוֹת בֵּית בְּאַוִירָא. כִּי תִלְמִידֵי-
חֲכָמִים שְׂדִין יְהוּדָאִין הֵם פּוֹרְחִין בְּאַוִיר, וְאֵין לָהֶם עַל מָה שְׁיִסְמְכוּ,
כְּמוֹ הַשְּׂדִין שֶׁפּוֹרְחִים בְּאַוִיר.

וְאָמַר שֵׁם, וְקָם בֵּין שְׁמַיָא לְאַרְעָא – הֵינּוּ הַתְּלַמִּיד-חָכָם
הָאֲמַתִּי הוּא בֵּין שְׁמַיָא לְאַרְעָא, כְּתַרְגוּמוֹ: "כִּי כָל
בְּשָׂמַיִם וּבְאַרְצֵי" [דְּאַחִיד בְּשְׁמַיָא וְאַרְעָא]. וְאָמַר אֲפִיקוּ לִי לְבָנֵי
וְטִינָא מִהֶתָּם – כִּי טִינָא נִכְנָס בְּלִבָּם שֶׁל אֱלוֹ כַּנ"ל, וְנַעֲשֶׂה לְבָם
לֵב הָאֶבֶן. וּכְשֶׁתְּלַמִּיד-חָכָם הָאֲמַתִּי רוֹאֶה מִחֲשֻׁבְתָּם הָרָעָה, אֹמֵר
לָהֶם שְׁיִוְצִיאוּ הַטִּינָא מִלְּבָם, שְׁיִוְצִיאוּ הַטִּינָא שֶׁבְּלֵב הָאֶבֶן, וְאַל
יִכְפְּרוּ בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. כִּי הַטִּינָא וְלֵב הָאֶבֶן מִהֶתָּם, הֵינּוּ
מִבְּחִינַת הָאֱלֹפִין הַנְּפֹלִים הַנ"ל, שֶׁהֵן גִּימְטְרִיָא הֶתָּם, [כִּי אַרְבַּע
פְּעָמִים אָלְף עִם הַכּוֹלֵל עוֹלָה הֶתָּם].

אָמְרוּ: מִי אֵיכָּא דְמָצִי לְאַפּוֹקֵי הֶתָּם – שֶׁאָמְרוּ לוֹ: מִי יָכוֹל
לְעֹלֹת הָאֱלֹפִין הַנְּפֹלִים. וְהַשִּׁיב לָהֶם, מִי אֵיכָּא
דְּמָצִי לְמַבְנֵי בֵּיתָא בֵּין שְׁמַיָא לְאַרְעָא – הֵינּוּ מִי שֶׁבּוֹנֶה בֵּיתוֹ
עַל-יַדֵּי תִלְמִידֵי-חֲכָמִים הָאֲמַתִּיִּים. כִּי יֵשׁ לָהֶם עַל מָה שְׁיִסְמְכוּ, כִּי
תִלְמִידֵי-חֲכָמִים אֲמַתִּיִּים. הֵם יְסוּד כָּל דְּבָר. וּמִי שֶׁבִּיתוֹ בֵּית וְעַד
לְחֲכָמִים, שֶׁבּוֹנֶה בֵּיתוֹ בְּבְחִינַת: "אִישׁ קָדוֹשׁ עוֹבֵר עָלֵינוּ תָּמִיד
נַעֲשֶׂה עָלֵינוּ קִיר" (מְלָכִים-ב ד'), אֱלוֹ הָאֲנָשִׁים מֵעֲלִין הָאֱלֹפִין כַּנ"ל:

זֶה אֶלֶף בֵּית גִּימַל דָּלֶת. גִּימַל דָּלֶת דָּא שְׁמִיָּא וְאַרְעָא. בֵּית
זֶה: – מִי שְׁבוּנָה בֵּיתוֹ בֵּין שְׁמִיָּא לְאַרְעָא, זֶה תִקוֹן הָאֱלֹפִיִן. זֵין

חֵית – הֵינוּ אֱלוֹ בְנֵי אָדָם הַמְקַבְּלִים תּוֹרָתָם מִשְׁדִּין יְהוּדָאִין,
הַמְכַנִּים בְּשֵׁם זֵין, בְּחֵינַת (וַיִּקְרָא י"ז): "לְשַׁעֲרֵי אֲשֶׁר הֵם זֹנִים".
מֵהֶם הַחֲרוֹף וְהַבְּזִיוֹנוֹת, בְּבְחֵינַת (אִיּוֹב ל"א) "וּבֹז מִשְׁפָּחוֹת יַחֲתִנֵּי",
בְּחֵינַת חֵית: **הָא וְאֵו** – הוּא וִי. לְשׁוֹן צְעָקָה וּמְרִיבָה כַּנִּל, לְמִי
מְדַנִּים לְמִי שִׁיחַ, הֵינוּ זֵין חֵית. טִית יוֹד – טוֹבָא גָּנוּ בְּגִיָּה. כִּי
צָרִיךְ כְּשׁוֹמֵעַ תּוֹרָה מִתְלַמִּידֵי חֲכָמִים שְׁדִין יְהוּדָאִין, שְׂיֵאכֹל
טוֹב שְׁבַגְיָה, כְּמוֹ (חֲגִיגָה ט"ו): "רַבִּי מֵאִיר רַמּוֹן מָצָא תּוֹכוֹ אֶכֶל". כְּמוֹ
שְׁכָתוֹב (מְשָׁלִי כ"ג): "בְּנֵי תְנָה לְבָבְךָ לִי", וּכְתִיב (שָׁם כ"ב): "שְׁמַע דְּבַרִּי
חֲכָמִים וְלִבְךָ תִשְׁמַע לְדַעֲתִי". וּכְשׁוֹשָׁה כֵּן, מַעֲלָה טוֹב הַגָּנוּז
בְּגִיָּה, הֵינוּ הָאֱלֹפִיִן הַנְּפֹלִים. זֶה טִית – טוֹבָא גָּנוּז בְּגִיָּה (הַקְדָּמַת
הַזִּהָר ג). שְׁתִּישִׁית לְבָבְךָ לְטוֹב הַגָּנוּז בְּדַבְּרֵי, וְעַל־יְדֵי־זֶה יוֹד – הֵינוּ
תִתְקַן עַל־יְדֵי־זֶה הָאֱלֹפִיִן, בְּחֵינַת (ישַׁעְיָה כ"ה): "אֹדְדָה שְׁמֶךָ כִּי עָשִׂיתָ
פְּלֵא" – דָּא אֶלֶף. זֶה יוֹד צוֹרֵת אֶלֶף. זֶה יוֹד, לְשׁוֹן אֹדְדָה. יוֹד,
בְּחֵינַת (אִיכָה ג): "וַיִּדּוּ אֲבָנִים" – לְשׁוֹן הַשְּׁלָכָה, הֵינוּ קִלְפָתוֹ זָרֵק: (על
כָּאן לְשׁוֹן רַבְּנוּ, זְכוּנוֹ לְבַרְכָּה):

וְשִׁמְעֵנוּ מִפִּי הַקָּדוֹשׁ, שְׁזֵאת הַתּוֹרָה מְרָמֵז בָּהּ כָּל הַכּוֹנוֹת
שֶׁל פְּרָשַׁת הַתְּמִיד שְׂאוֹמְרִים בְּבִקְרָה. וּבֵאֵר לָנוּ
קֶצֶת, וְעֵין בְּכּוֹנוֹת וְתִרְאָה וְתַבִּין שֶׁכָּל הַכּוֹנוֹת שֶׁל פְּרָשַׁת הַתְּמִיד
מְבֹאֲרִים בַּתּוֹרָה הַזֹּאת. כִּי מְבֹאֵר שֶׁם בְּכּוֹנוֹת, שְׁתִּמִּיד מְכַנִּיעַ
קְלָפוֹת דְּעִשְׂיָה וְכוּ', שֶׁהֵם בְּחֵינַת עֲבוּדָה זָרָה וְכוּ'. וְ"עוֹלָת"
גִּימַטְרִיָּא שֵׁם אב"ג ית"ן וְכוּ', שֶׁהוּא בְּחֵסֶד, וְכוּ' בְּסוּד: "וַיִּשְׁכַּם
אֲבָרָהָם בְּבִקְרָה", וְהוּא סוּד: "אֵל תִּירָאִי תוֹלַעַת" וְכוּ', וַיֵּשׁ כְּנַגְדּוֹ
בְּקְלָפָה תוֹלַעַ אֲשֶׁר מְכַלָּה וְאוֹכֵל הַכֹּל וְכוּ'. וְעַל כֵּן צִוָּה הַשֵּׁם

יתברך ברחמי להקריב עולת תמיד, להתגבר עולת תמיד
 שבקדשה, שהוא בחינת תולעת יעקב, שעל התולע שבקלפה וכו'.
 ודע כי כל קרבן עולה, היא בבחינת לאה וכו'. ולכן בא עולת
 תמיד כנגדה, כדי למתק דיניה, כדי שלא ישלט וימשל התולעת
 הטמא, ותולע יחזר לעולת. וזה שכתוב: עולת תמיד כי תמיד
 בגימטריא ד' אלפין שלוקחת לאה וכו'. כל זה מבאר ב"פריי-עין"
 חיים" שער הקרבנות, פרק ד' עין שם היטב.

ותדקדק ותראה שכל זה מבאר בהתורה הנ"ל. כי מבאר
 שם שהמתנגדים המחרפין יראי השם, זה נמשך
 מהאלפין הנפולים, שאלו האלפין בקדשה הם בחינת לאה, ואצלם
 נעשה מזה בחינת: "המעט מכם הלאות אנשים, כי תלאו גם
 אלקים" – כאלו לואה הקדוש-ברוך-הוא מלעזר וכו'. כי מלאה
 נעשה אצלם בחינת לואה, כי הם יונקים מהדינים הקשים
 שבלאה, שמשם אחיזת הקלפות הקשות שהם בחינת עבודה זרה
 הנ"ל. וזה מה שמבאר בהתורה הנ"ל שנופלים בכפירות בחינת
 עבודה זרה עין שם.

והתקון: אנכי תולעת ולא איש' וכו', הינו בחינת תולע
 דקדשה שמכניע תולע דקלפה. וזה שמובא לעיל
 בהתורה הנ"ל שהוא בחינת אברהם, כי כן מבאר שם בכונות
 שתולע דקדשה, בחינת עולת תמיד, הוא בחינת חסד, בחינת
 אברהם, בחינת חסד שבגבורה. וזה שמובא בהתורה הנ"ל שהוא
 בחינת: "בגבורות ישע ימינו", הינו בחינת חסד שבגבורה:

וזה שמובא שם שעקר התקון – על ידי שיכניס אורחים
 תלמידי-חכמים בתוך ביתו, שנחשב כאלו הקריב תמידין,
 כי תמיד בגימטריא ד' אלפין. כי עקר התקון – על ידי בחינת

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

אָמַר מִנְהַרְנֵי תִּצִי"ל "עַד לְעֵת מִקּוֹה שִׁדְּךָ לְעַד מִסְפְּרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכָל" -
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָה" שְׁעֵי יִשִּׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

קָרִבַּן תָּמִיד, שְׁעוֹלָה ד' אֶלְפִין, שְׁעַל־יְדֵי־זֶה נִתְּקֵנִין הָאֶלְפִין הַנִּ"ל,
וְזוֹכִין לְבְּחִינַת תּוֹלַע דְּקֶדְשָׁה, שֶׁהוּא בְּחִינַת עוֹלַת תָּמִיד, בְּחִינַת
חֶסֶד לְאַבְרָהָם. עֵין בְּהַתּוֹרָה הַנִּ"ל וּבְכּוֹנּוֹת הַיֵּטֵב, וְתָבִין אִיךָ
נִכְלְלוּ כָּל הַכּוֹנּוֹת שֶׁל פְּרָשַׁת הַתָּמִיד בְּהַתּוֹרָה הַנִּ"ל. עֵין הַיֵּטֵב
וְתָבִין פְּלֹאוֹת:

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מִנְהַרְנֵי הַיּוֹמֵי:

ג וְלָבוֹא לְחֶסֶד הַנִּ"ל בְּחִינַת אֱמוּנָה אִי אֶפְשָׁר אֵלָּא עַל־יְדֵי הַכְּנָסַת
אוֹרְחִים תְּלַמְדֵי־חֲכָמִים צְדִיקִים לְתוֹךְ בֵּיתוֹ. כִּי אָמְרוּ חַכְמֵינוּ,
זְכוּרָנָם לְבִרְכָּה (בְּרָכוֹת יו"ד) עַל פְּסוּק: "אִישׁ קָדוֹשׁ עִבֵר עָלֵינוּ
תָּמִיד" (מְלָכִים ב' ד' ט) שֶׁהַמְּכַנִּים אוֹרְחִים תְּלַמְדֵי־חֲכָמִים אֲמַתִּיִּים
לְתוֹךְ בֵּיתוֹ כְּאֵלוֹ הַקָּרִיב תְּמִידִים. וְכֵן הַשְּׁמוּשׁ שְׁעוֹמֵד עֲלֵיהֶם
וּמְשַׁמֵּשׁ זוֹכֵה לְחֶסֶד הַנִּ"ל, וְכִמְאֹמֵר חַכְמֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבִרְכָּה:
'שְׁעַל־יְדֵי שְׁמוּשׁ תְּלַמְדֵי־חֲכָמִים זוֹכִים לְחֶסֶד' (בְּתָבוֹת צ"ו). וְכִשְׁבִּיל
זֶה הָיָה הַתָּמִיד כְּבֶשׂ כִּי מִמֶּנּוּ נִתְּקֵנוּ הָאֶלְפִין בְּבְחִינַת: "וְאֲנִי
כְּכֶשֶׁת אֶלּוֹף" (יִרְמְיָה י"א יט), וְזֶה בְּחִינַת כְּבֶשׁ שְׁכָבוּשׁ תַּחַת יַד רַבּוֹ
וּמְשַׁמֵּשׁוֹ. וְזֶה "תָּמִיד" גִּימַטְרִיָּא אַרְבַּע פְּעָמִים אֶלֶף שֶׁהוּא תִּיקוּן
הָאֶלְפִין הַנִּ"ל:

ד וְזֶהוּ בְּחִינַת: "וְאֲנֹכִי תוֹלַעַת וְלֹא אִישׁ חֲרַפְתָּ אָדָם וּבְזוּי עָם"
(תְּהִלִּים כ"ב ז) כִּי לְחֲרָפוֹת וּבְזִיוּנוֹת הַנִּ"ל הַתִּיקוּן וְהַסְּגָלָה לְזֶה הוּא
בְּחִינַת תּוֹלַע הַנִּ"ל וְלִבְטֵל אֶת עֲצָמוֹ לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְעַל־יְדֵי־זֶה
מִתְגַּבְּרִין עַל הַמְּתַנַּגְדִּים וּמְבַטְלִין הַכְּפִירוֹת וְהַמִּינוֹת הַבָּאִים
מֵהֶם, וְעַל־יְדֵי שִׁיכְנִים תְּלַמְדֵי־חֲכָמִים צְדִיקִים לְבֵיתוֹ זוֹכֵה לְחֶסֶד
בְּחִינַת תּוֹלַע שֶׁבְּקֶדְשָׁה שֶׁהוּא בְּחִינַת עוֹלַת תָּמִיד וְזוֹכֵה לְתִיקוּן
וְלְהַעֲלוֹת הַטּוֹב הַגָּנוּז בְּתוֹרָתוֹ שֶׁל הַתְּלַמֵּד־חָכֵם שֶׁד יְהוּדֵי וְלְבָרְרוֹ
וְלְהַשְׁלִיךְ הָרַע וְהַקְּלָפוֹת מִמֶּנּוּ:

סדר היציאה מן ה"ר"ן הישן:

קס (י) אחר פטירת אשתו בזאסלאב אחר-כך נשתדף מבראד וכשבא לביתו לברסלב ספר בשבת המעשה (ספורי מעשיות מעשה של המלך שהציל אותו הדף של הספר וכו'. ואמר קדם שספר אותו המעשה אספר לכם נסיעתי ועל זה ספר המעשה הנ"ל, ושם באותו המעשה חסר הסיום של היפת תאר שיצאו ממנה בנים: קסא (יא) בעת חזירתו מנסיעתו הגדולה לנאוריתש בקיץ הנ"ל בא עליו החולאת של ההוסט הקשה (הינו שעול קשה מאד) ואז הזהיר אותנו רבנו זכרוננו לברכה מאד להתפלל הרבה עבורו. אבל בעונותינו הרבים גברו הארואלים, ונסתלק אחר שלש שנים מעת שהגיע לו החולאת של ההוסט הנ"ל, ואמר שגם אלו השלשה שנים חי בגם וכו'. ובכל זה יש פמה מעשיות לספר מלבד הנעלם מאתנו בלי שעור:

קסב (יב) אמר שתכף שבא עליו ההוסט תכף שעשה ההוסט הראשון ידע מיד שישתלק ותכף התחיל לדבר מענין הסתלקותו, אף-על-פי שהשם יתברך בחסדו הגדול הפליא עמנו נסיו הגדולים מאד שחי אחר-כך שלש שנים ויותר קצת. אף-על-פי-כן תכף בקיץ תקס"ז שאז בא עליו ההוסט בהיותו בדרך בעת חזירתו מנסיעתו הגדולה שנסע לנאוריתש וזאסלאב וכו' כנ"ל, ותכף בבואו לביתו מנסיעתו הנ"ל התחיל לדבר מענין הסתלקותו, ואמר אז שיש עליו פחדים גדולים ואמר שהיה צריך שיהיו אצלו ששים גבורים כמו שהיה להבעל-שם-טוב זכרוננו לברכה, ודבר הרבה בענין זה (אך אני בעצמי לא זכיתי לשמע ענינים אלו מפיו הקדוש כי לא הייתי אצלו והרבה נשכח מזה).

ופעם אחת בכה בשבת ורבי נפתלי היה אז אצלו ובאותו הזמן

חֻק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

חֻלָּה - וְאָמַר מִזֶּה הִנֵּנִי יֹצֵא לְ"עֵד לְעַד" מִקֻּוּהָ שִׁדְדָה לְעַד מִסְפְּרֵי רַבְּנֵי יְהוּדָה תִּיקוּן לְכַבֵּ"ם
חֻק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁעֵי יִשִּׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

סֵפֶר הַמַּעֲשֵׂה שֶׁל הַמֶּלֶךְ שֶׁהָיוּ עָלָיו מְלַחְמוֹת גְּדוֹלוֹת מֵעַנִּין הַזְּבוּב וְהַעֲפָבִישׁ וְנָסַע אָז עַל הָאוֹקְרִינֵי כְּדָרְכּוֹ שֶׁהָיָה נוֹסֵעַ תָּמִיד לְטָשְׁעָרִין עַל שַׁבַּת נַחְמוּ, וּבְדָרְךְ בְּקַהֲלַת לְאֲדִיזִין דְּבַר עִם אֲנָשִׁי-שְׁלוֹמֵנוּ שֵׁישׁ שָׁם, שֶׁהוּא מְכָרָח לְהַסְתַּלֵּק וְדַבֵּר עִמָּהֶם גַּם-כֵּן מֵעַנִּין הַשְּׂשִׁים גְּבוּרִים שֶׁהוּא צָרִיד, וְלִהְבֵּעַל-שָׁם-טוֹב זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה הָיוּ לוֹ שְׂשִׁים גְּבוּרִים. וּבִוְדָאי יִגְדְּלוּ וַיְהִיו מֵאֲנָשִׁי שְׂשִׁים גְּבוּרִים אֲבָל עֲדִין הֵם בְּנֵי הַנְּעוּרִים וְרַפִּים בְּשָׁנִים וְהַמְּלַחְמָה כְּבִדָּה וְחֻקָּה עֲלֵיהֶם מְאֹד, וְאִין לִי עַל מִי לְהַשְׁעֵן וְכוּ'.

וְעוֹד דְּבַר מִזֶּה הַרְבֵּה כִּפְּחָ פְּעָמִים וּמְקַצְתָּם שָׁמַעְתִּי שֶׁאֶפְלוּ אִם הָיוּ לוֹ שְׂשִׁים גְּבוּרִים לֹא יוֹעִיל לוֹ לְהַתְרַפְּאוֹת מִחוֹלָאֵת שְׁלוֹ. וְאָמַר שֶׁהָיָה רוֹצֵה לְנָסֵעַ לְאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל הֵינּוּ לְנָסֵעַ עוֹד הַפַּעַם לְאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל וְלִהְסַתַּלֵּק שָׁם, אֵךְ הוּא מִתְּיָרָא שְׂמָא לֹא יוּכַל לְהַגִּיעַ לְשָׁם. גַּם אִם יִסְתַּלֵּק שָׁם לֹא יָבוֹאוּ אֲנָשִׁים עַל קְבָרוֹ וְלֹא יִהְיֶה לָהֶם עֵסֶק וְעַבְדָּא עִם קְבָרוֹ (וְאָמַר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: עִם וְעֵט קִינֵנְעַר נִיט קוּמִין אוּיָף דְּעַם קְבָר מְעַן וְעֵט נִיט הָאֶבְעַן צִי טָאֵהֵן מִיט דְּעַם קְבָר) אֲבָל כְּשִׁישְׁבֵב בְּמִדְיָנָתְנוּ בּוּדָאי נָבוֹא עַל קְבָרוֹ לְלַמֵּד וְלִהְתַּפְּלֵל שָׁם וַיְהִיָּה לוֹ שְׁעֵשׂוּעִים וְתַעֲנוּג גְּדוֹל מִזֶּה.

וּמֵאוֹתוֹ הַזְּמַן וְהַלְאָה דְּבַר הַרְבֵּה מֵעַנִּין הַסְתַּלְקוֹתוֹ, וְדַבֵּר הַרְבֵּה מֵעַנִּין קְבָרוֹ. וְגַלְהָ דַּעְתּוֹ כִּפְּחָ פְּעָמִים בְּכַפְּחָ מִינֵי לְשׁוֹנוֹת שֶׁיָּבוֹאוּ עַל קְבָרוֹ תָּמִיד לֹא מַר תְּהִלִּים עַל קְבָרוֹ וְלִלְמַד שָׁם וְלִהְרַבּוֹת שָׁם בְּתַפְלָה וְתַחֲנוּנִים, וְדַבֵּר עִם כִּפְּחָ אֲנָשִׁים מֵעַנִּין זֶה. גַּם כְּשִׁישְׁבֵב מְלַמְּבָרָג אָמַר שֶׁשָׁם הָיָה טוֹב לְפָנָיו לְהַסְתַּלֵּק וְלִשְׁכַּב שָׁם מִחַמַּת שְׂשׂוּכָבִים שָׁם כִּפְּחָ וְכַפְּחָ צְדִיקִים גְּדוֹלִים. אֵךְ מִחַמַּת זֶה לֹא הָיָה נִיחָא לָהּ לְהַסְתַּלֵּק שָׁם מִחַמַּת שְׂשָׁם לֹא יָבוֹא שׁוּם אֶחָד מֵאֲנָשִׁין עַל קְבָרוֹ.

וְאָמַר שְׂכַשְׂאֶחָד יָבֹא עַל קְבָרוֹ וַיֹּאמֶר קְפִיטֵל תְּהִלִּים בְּהַתְּעוֹרְרוֹת
 הַלֵּב יִהְיֶה לוֹ תִּעֲנוּג גָּדוֹל מִזֶּה וְעָשָׂה תְּנוּעוֹת בְּגוּפוֹ וּבְעֲצָמוֹתָיו
 אֲזִי, וְרִמְזוֹ שִׁיחֵיהָ לוֹ חֲלוּץ עֲצָמוֹת אֲזִי בְּקִבְרוֹ כְּשִׁיאָמְרוּ תְּהִלִּים עַל
 קְבָרוֹ. וְעוֹד דְּבַר בְּזֶה הָעֲנִין כַּמָּה פְּעָמִים. וְאַחֲרֵיכֵן גָּלָה הָעֲשָׂרָה
 קְפִיטֵל תְּהִלִּים, וְאָמַר שְׂמִי שִׁיבֹא עַל קְבָרוֹ וַיִּתֵּן פְּרוּטָה לְצַדֻּקָה,
 וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָעֲשָׂרָה קְפִיטֵל תְּהִלִּים יִנִּיחַ עֲצָמוֹ לְאַרְךָ וְלָרַחֵב לְעֵזֶר
 לָזֶה הָאִישׁ אֲפִילוֹ אִם עָבַר מֵה שֶׁעָבַר וְכוּ' וַיִּיחַד שְׁנֵי עֵדִים עַל זֶה
 כַּמְבָאָר בְּמָקוֹם אַחֵר:

סדר האלקה-בית הימני:

כז. בְּהִלִּיכָה שְׁהוֹלֵךְ אֶצֶל תְּלַמִּיד־חָכָם, בְּזֶה הוּא מְתַקֵּן פָּנָם שְׂפָנָם
 בְּבִרְכַת הַנְּהֵנִין. כח. כָּל שֶׁאֲפָשָׁר לוֹ לְמַחֲזוֹת וְלֹא מַחָה, הוּא נֶעְנֵשׁ
 עֲלֵיהֶם. כט. לָאוּ אֲרַח אֲרַעָא לְקַבֵּל מְרוֹת אַחֲרִים בְּפָנַי הַצַּדִּיק. ל.
 כָּל הַמְתַּעֲצֵל בְּהַסְפִּדוֹ שֶׁל חָכָם, אֵינּוּ מְאַרִיךְ יָמָיו. לא. הַצַּדִּיק
 יָכוֹל לַעֲנֹשׁ לְפִי מוֹלֹו. לב. כְּשֶׁהַצַּדִּיק נִפְטָר, אֲזִי לְקוֹתָא בָּא לְפִי
 מִדָּתוֹ שְׁנַהֲג. לג. בְּזִכּוֹת הַצַּדִּיק תְּלַמִּידוֹ מִתְּפַרְנְסִים. לד. מִי
 שֶׁשׁוֹמֵעַ תּוֹרָה מִהַצַּדִּיק, הָיִי כְּאֵלָיו הוּא אָמַר הַתּוֹרָה. לה. שְׁקוּלָה
 מִיִּתַת הַצַּדִּיקִים כְּשֶׁרַפַּת בֵּית אֱלֹקֵינוּ. לו. אִם תְּלַמִּיד־חָכָם הֶגְוֵן
 הוּא לְמַד מִמֶּנּוּ, וְאִם לָאוּ פָּרַשׁ מִמֶּנּוּ. לז. אִין לְהַסְתַּכֵּל עַל רַבּוֹ
 בְּבֵית־הַמְּרַחֵץ וּבְדוֹמָה. לח. לְפַעְמִים יֵשׁ שְׁנֵי צַדִּיקִים שְׂוִין, לְאַחַד
 מִרְאִין לוֹ דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים, וְלְאַחַד אִין מִרְאִין לוֹ. תִּדַּע שְׂזִיחַ שְׂאִין
 מִרְאִין לוֹ, מִפְּנֵי שֶׁצָּרִיךְ לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּזִכּוֹתוֹ לְהִגֵּן עַל אַחֲרִים. לט.
 מוּטָב לְקָרֵב אֶת עֲצָמוֹ לְצַדִּיק שֶׁהוּא רַחֲמָן. מ. בְּזִכּוֹת שְׂמוֹשׁ אָדָם
 גָּדוֹל אָדָם נִצּוֹל מִמִּיתָה. מא. הַמּוֹרָה הַלְכָה בְּפָנַי רַבּוֹ, חָיִב מִיתָה,
 וְרֵאשִׁי לְהַכְּשִׁיחוֹ נְחָשׁ, וְנִקְרָא חוּטָא, וּמוֹרִידִין אוֹתוֹ מִגְּדֻלָּתוֹ, וְאֲזִיל
 לְשִׂאוֹל בְּלֹא וְלָד. מב. הַמָּקוֹר שֶׁמִּמֶּנּוּ תִּשָּׂאב הַחֲכָמָה דְּהֵינּוּ הָרַב,

זֶה הַזְמַן וְלֹא יַעֲבֹר

חֲזַם אָמַר מְנוּחָה רַבִּית זִצְיֵ"ל "צָדֵק צַדִּיק מְקוּוֹה שִׂדְדֵי צַדִּיק מְסַפְרֵי רַבֵּנוּ יִהְיֶה תִּיקוּן לְכַל" ע
"חֵק נֵתָן וְלֹא יַעֲבֹר" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתנו ואנחנו" שע"י ישיבת תיקון המידות

הַשְׁתַּדֵּל שִׁיְהִיָּה בָרוּךְ וְכָשֶׁר, וְלֹא תִחַלְּפָנֶנּוּ, לֹא תִמַּיר אֹתוֹ. מִגּוּ
כָּל אִישׁ יִדְמָה בְּמַעֲשָׂיו לְבִרְכַת אֹתוֹ הַשֶּׁבֶט. מִדּוּ. כְּשִׂישׁ רָשָׁע
בְּבֵית, אֲזִי נִסְתַּלֵּק מִהַצְדִּיק מֵעֵין הַתּוֹרָה. מֵהֵ. בְּזָכוֹת קְבוּרַת
הַצְדִּיקִים בְּחוּץ לְאֶרֶץ יִזְכוּ גַם שְׂאֵר הַמֵּתִים מִגִּלְגּוֹל מְחֻלּוֹת. מִוּ.
הַמָּמוֹן שְׂמַהֲנָה אֶת הַצְדִּיק, הֵרִי זֶה כְּאֵלוֹ עֶבֶד עֲבוּדַת בֵּית-
הַמִּקְדָּשׁ. מִזּוּ. יֵשׁ צְדִיקִים שְׂאִינָם נְקֻרָאִים בְּשֵׁם רַבִּי. מִחַ. כְּשֶׁהַצְדִּיק
אֹמֵר אֵיזָהוּ דְבוּר, כָּל זְמַן שֶׁהַדְּבוּר לֹא נִתְקַיֵּם, שְׂעֵדִין לֹא בָּא
זְמַנוֹ, הַדְּבוּר הַזֶּה חָקוּק בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, אֲבָל אֵין מֵאִיר בְּבִהִירוֹת,
וְכִשְׂמִיָּע הַזְּמַן שִׁיתְקַיֵּם, אֲזִי הַדְּבוּר מִתְחִיל לְהָאִיר בְּבִהִירוֹת.
מִטּוּ. הַמְהַנְּה אֶת תְּלַמִּיד-חָכָם, צָרִיךְ לְחִזֵּק שְׂלֵא יִתְבַּיַּח בְּעֵינָיו
הַתְּלַמִּיד-חָכָם. נ. הַמוֹנֵעַ הַלְכָה מִתְלַמִּידוֹ, כְּאֵלוֹ גּוֹזֵלוֹ מִנְחֻלַת
אֲבוֹתָיו, וְאַפְלוֹ עֶבְרִין שְׂבִמְעֵי אֶמֶן מְקַלְלִין אֹתוֹ וּמְנַקְבִּין אֹתוֹ
כְּכַבְּרָה. וְאֵם לְמַדּוֹ זֹכָה לְבִרְכּוֹת כְּיוֹסֵף, וְזֹכָה וּמְלַמְּדָה לְעוֹלָם
הַבָּא.

סִדְרַ שְׁיָחוֹת הַרְ"ן הַיּוֹמִי:

וְדִבַּר הַרְבֵּה מְאֹד בְּעֵנִין זֶה וְאִי אֶפְשָׁר לְבַאֵר דְּבָרִים אֵלוֹ בְּכַתָּב
הַיָּטֵב אֲבָל בְּאָמֶת הוּא דֶרֶךְ עֲצָה טוֹבָה מְאֹד בְּעֵנִין הַלְמוּד כִּי
עַל-יְדֵי-זֶה יְכוּלִים לְזַכּוֹת לְלַמֵּד הַרְבֵּה מְאֹד לְגַמֵּר כִּמְהָ וְכִמְהָ
סְפָרִים וְגַם יִזְכָּה לְהַבִּין הַדְּבָרִים יוֹתֵר, מֵאֲשֶׁר הָיָה לוֹמֵד בְּדִקְדוּקָה
גְּדוֹל כִּי זֶה מְבַלְבֵּל מְאֹד מִן הַלְמוּד וְכִמְהָ בְּנֵי אָדָם פְּסֻקוֹ מִלְמוּדָם
לְגַמְרֵי עַל-יְדֵי רַבּוֹי הַדְּקֻדּוּקִים שְׂלָחָם וּמְאֹמָה לֹא נִשְׂאֵר בְּיָדָם
אֲבָל כְּשִׁירְגִיל עֲצָמוֹ לְלַמֵּד בְּמִהִירוֹת כְּנִזְכָּר לְעִיל בְּלִי דְקֻדּוּקִים
הַרְבֵּה, הַתּוֹרָה תִּתְקַיֵּם בְּיָדוֹ, וְיִזְכָּה לְלַמֵּד הַרְבֵּה מְאֹד, גְּמָרָא
וּפּוֹסְקִים כְּלָם, וְתִנְנִיךְ וּמְדַרְשִׁים וְסִפְרֵי הַזִּהָר וְקִבְלָה וְשִׂאֵר סְפָרִים
כְּלָם וְכְבָר מְבַאֵר (לְעִיל כ"ח) שִׁיחַתוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה, שְׂטוֹב

לְאָדָם שִׁיעֵבֹר בְּחַיּוֹ בְּכֹל הַסְּפָרִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה:
 וּפְעַם אֶחָד חָשַׁב רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה, מִה שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לְלַמֵּד
 בְּכֹל יוֹם עַד שְׁאִין הַיּוֹם מִסְפִּיק דְּהֵינּוּ לְגַמֵּר בְּכֹל שָׁנָה ש"ס עִם
 הָרִי"ף וְהָרֵא"ש, וְאַרְבָּעָה שְׁלַחַן-עָרוּךְ הַגְּדוֹלִים, וְכֹל הַמְדַרְשִׁים
 כְּלָם, וְכֹל סְפָרֵי הַזֵּהָר וְתַקּוּנֵים וְזֵהָר חֲדָשׁ, וְכֹל סְפָרֵי קַבָּלָה
 מִהָאָר"י זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה גַם צָרִיכִין לְלַמֵּד אֵיזָה שְׁעוֹר בַּיּוֹם בְּקִצָּת
 עֵיוֹן וְעוֹד חָשַׁב הַרְבֵּה דְּבָרִים גַּם צָרִיכִין לֹאמַר תְּהִלִּים בְּכֹל יוֹם,
 וְתַחֲנוּת וּבְקִשׁוֹת הַרְבֵּה הַרְבֵּה וְאִזְ סֵפֶר הַרְבֵּה מֵעַנְיָן זֶה שֶׁצָּרִיכִין
 לְלַמֵּד בְּמַהֲירוֹת גְּדוֹל וּבְזָרִיזוֹת וְלִבְלִי לְבַלְבֵּל דַּעְתּוֹ בְּדַקְדוּקִים
 הַרְבֵּה מֵעַנְיָן לְעַנְיָן וְהַדְּבָרִים הַלְלוּ הֵם בְּדוּקִים וּמְנַסִּים:
 גַּם לֹא הָיָה מְצִיָּה לְחֹזֵר תִּכְפֹּף עַל לְמוּדוֹ רַק רְצוֹנוֹ תָּמִיד הָיָה לְלַמֵּד
 הַסֵּפֶר אִזְ הַפּוֹסֵק שְׁלֹמֵד כְּסֵדֶר מֵרֵאשִׁי לְסוּפּוֹ בְּזָרִיזוֹת, וְאַחֲרֵי-כֵן
 יִתְחִיל פְּעַם שֵׁנִי וַיִּגְמַר אוֹתוֹ כִּלּוֹ וְכֵן פְּעַם אַחֵר פְּעַם:
 גַּם אָמַר לְבַל יִהְיֶה נִבְהָל מְזִיָּה שֶׁהַזְּהִיר שֶׁצָּרִיכִין לְלַמֵּד כָּל-כֶּף בְּכֹל
 יוֹם, כִּי גַם אִם אֵינוֹ זוֹכֵה לְלַמֵּד כָּל-כֶּף, אַף-עַל-פִּי-כֵן הוּא יָכוֹל
 לְהִיזוֹת אִישׁ כָּשֶׁר בְּאַמֶּת וְגַם כְּבָר סֵפֶר מְזִיָּה שֶׁיְכוּלִין לְהִיזוֹת אִישׁ
 כָּשֶׁר אֲפִילוֹ אִם אֵינוֹ יָכוֹל לְלַמֵּד כָּל־כֶּף וְאַפְלוֹ צַדִּיק יְכוּלִין לְהִיזוֹת
 אַף-עַל-פִּי שֶׁאֵינוֹ לְמַדָּן כָּל־כֶּף, רַק בַּעַל הַשָּׂגָה אֵין יְכוּלִין לְהִיזוֹת
 כִּי-אִם כְּשֶׁהוּא לְמַדָּן בְּגִמְרָא פְּרוּשׁ רַש"י וְתוֹסְפוֹת אֲבָל אִישׁ כָּשֶׁר
 וְצַדִּיק גָּמוֹר יְכוּלִין לְזַכּוֹת אֲפִילוֹ מִי שֶׁהוּא אִישׁ פָּשׁוּט לְגִמְרֵי, וְלֹא
 עֲלִיף הַמְלָאכָה לְגַמֵּר וְאִי אַתָּה בֶּן חוֹרִין לְהַכְּטִיל מִמְּנָה' (אָבוֹת
 ב"טז):

סֵדֶר שְׁלַחַן עָרוּךְ הַיּוֹמִי:

(יא) לֹא יִשְׁתֶּה אָדָם שְׁנֵי כוֹסוֹת בְּבֵת אַחַת בְּתוֹךְ סְעוּדָתוֹ וַיְבַרֵךְ
 בְּרַכַּת הַמְזוֹן מִפְּנֵי שֶׁנִּרְאָה כְּנִגְרָגֵר: (יב) שְׁנַיִם שְׂיוֹשְׁבֵין עַל הַשְּׁלַחַן

הגדול פושט ידו תחלה והשולח ידו בפני מי שגדול ממנו הרי זה גרגרין: (יג) הנכנס לבית לא יאמר תנו לי לאכול עד שיאמרו הם: הגה לא יאמר אדם לחבירו בא ואכול עמי מה שהאכלתני דהוי כפורע לו חובו ונראה כאלו הלוח לו ויש לחוש שיאכילהו יותר ואית ביה משום רבית אבל מותר לומר לו בא ואכול עמי ואאכול עמך בפעם אחרת ומותר לאכול עמו אח"כ אפילו בסעודה יותר גדולה (ד"ע לפי הטור): (יד) לא יפרוס אדם פרוסה על גבי הקערה אבל מקנח הקערה בפרוסה: (טו) לא ילקט פירורין ויניח על גבי השלחן מפני שהוא ממחה (פי' מטריד) דעתו של חבירו ולא ישוך פרוסה ויתננה לפני חבירו או לתוך הקערה לפי שאין דעת כל הבריות שוה: (טז) לא ישתה מהכוס ויתן לחבירו מפני סכנת נפשות: (יז) ולא ישתה כוס ויניחנו על השלחן אלא יאחזנו בידו עד שיבא השמש ויתננו לו: (יח) הנכנס לסעודה לא יקח חלקו ויתננו לשמש שמא יארע דבר קלקול בסעודה אלא יקחנו ויניחנו ואח"כ יתננו לו: (יט) אורחים הנכנסין אצל בעל הבית אינם רשאים ליטול מלפניהם וליתן לבנו או לעבדו של בעל הבית אא"כ נטלו רשות מבעל הבית: (כ) נקיי הדעת שבירושלים לא היו מסובין בסעודה אא"כ יודעים מי מיסב עמהם מפני שגנאי הוא לתלמיד חכם לישב אצל עם הארץ בסעודה: (כא) השמש שהיה משמש על שנים הרי זה אוכל עמהם אע"פ שלא נתנו לו רשות היה משמש על שלשה אינו אוכל עמהם אא"כ נתנו לו רשות: (כב) אחר ששתית ונשאר יין בכוס לשתית חבירך קנח מקום נשיקת הפה משום מיאום ולא תשפוך משום בל תשחית אבל אחר שתיית מים שפוך מהם דרך שם: הגה אחר כל אכילתך אכול מלח ולאחר כל שתייתך שתה מים וכמו שיתבאר לקמן סימן קע"ט. ונ"ל דוקא שלא היה מלח בפת או במאכלים שאכל וכן שלא שתה משקה

שיש בו מים אבל בלאו הכי ליכא למיחש. וכן נוהגין שלא ליזהר באכילת מלח ושתית מים אחר הסעודה מטעם שנתבאר:

סימן קעא (א) עושה אדם צרכיו בפת והני מילי דלא ממאים ביה אבל מידי דממאים ביה לא הילכך אין מניחין עליו בשר חי ואין מעבירין עליו כוס מלא ואין סומכין בו הקערה אם היא מלאה דבר שאם יפול על הפת ימאם ואין נוטלין הידים ביין בין חי ובין מזוג אפילו נטילה שאינה צורך אכילה ואין זורקין הפת משום בזיון אוכלים וכשם שאין זורקין את הפת כך אין זורקין אוכלין הנמאסים ע"י זריקה אבל מידי דלא ממאים כגון אגוזים ורמונים וחרבושים שרי: (ב) לא ישב אדם על קופה מלאה תאנים וגרוגרות אבל יושב הוא על עיגול של דבילה או על קופה מלאה קטניות: (ג) מותר לאכול דייסא (פי' החטה הנקלפת ומבושלת) בפת במקום כף והוא שיאכל הפת אח"כ והמדקדקים אוכלים בכל פעם שמכניסים לתוך פיהם מעט מן הפת עם הדייסא: הגה והנשאר מן הפת אח"כ אוכלים אותו (כ"י): (ד) ממשיכין יין בצנורות לפני חתן וכלה והוא שיקבלנו בכלי בפי הצנור. וזורקין לפניהם קליות ואגוזים בימות החמה שאינם נמאסים אבל לא בימות הגשמים מפני שנמאסים אבל לא גלוםקאות לעולם: (ה) הזורקים חטים לפני חתנים צריך ליזהר שלא יזרקו אלא במקום נקי וגם יכבדו אותו משם כדי שלא ידרסו עליהם:

סֵדֶר לְקִוּוֹת הַתְּפִלָּה הַיּוֹמִי:

תפג: ובכן תרחם עלינו ותושיענו ותזכנו לאכל בקדשה גדולה ונזרעה עד שתהיה אכילתנו בבחינת לחם הפנים ותעזרנו שכל העכו"ם וכל הכוכבים ומזלות יהיו כלם טורחים בשביל פרנסותינו ותסיר צלם מעליהם, ויקים מקרא שכתוב: "סר צלם

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'צדמ אומר מזהרני תיצי"ל "צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" א
 זקן נתן ולא יעבור ע"י הוצאת נצחתי ואנצח" שעי ישיבת תיקון המידות א

מְעַלְיָהֶם וְה' אֶתְּנוּ אֵל תִּירָאִים" וּתְבַטֵּל חֲכָמַת הַטֶּבַע מִן הָעוֹלָם
 וְתַעֲקֹר וְתִשְׁבֵּר וְתְבַטֵּל דְּעוֹתֵיהֶם הַמְטָעוֹת מִן הָעוֹלָם וְתִתְגַּלֶּה
 מַלְכוּתְךָ וְהִשְׁגָּחְתָּ לְכָל בָּאֵי עוֹלָם, וְיִדְעוּ הַכֹּל שְׂאִין שׁוֹם טֶבַע
 בְּעוֹלָם כָּלָל, רַק הַכֹּל מִתְנַהֵג בְּהִשְׁגָּחְתָּ לְבַד וְתֹאִיר עָלֵינוּ בְּאוֹר
 פָּנֶיךָ וְאֵל תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנּוּ "הָאִירָה פָּנֶיךָ עַל עַבְדְּךָ הַזֵּשִׁיעַנִי
 בְּחַסְדְּךָ" וְיִדַּע כָּל פֶּעוּל כִּי אֶתָּה פֹּעֵלְתוֹ וְיָבִין כָּל יְצוֹר כִּי אֶתָּה
 יִצְרָתוֹ וְיִדְעוּ הַכֹּל כִּי אֶתָּה מְשַׁגֵּחַ בְּהִשְׁגָּחָה פְּרִטִיית עַל כָּל דָּבָר
 שְׂבַע עוֹלָם, בְּפִרְטֵי פְּרִטִיּוֹת בְּכָל עֵת וּבְכָל רִגַע וְאִין שׁוֹם דֶּרֶךְ הַטֶּבַע
 בְּעוֹלָם כָּלָל רַק הַכֹּל מֵאֶתְךָ לְבַד "פָּנֵה אֵלַי וְחַנּוּנִי תִּתֵּן עִזְּךָ לְעַבְדְּךָ
 וְהוֹשִׁיעָה לְבִן אִמָּתְךָ פָּנֶיךָ הָאֵר בְּעַבְדְּךָ וְלִמְדַנִּי אֵת חֻקֶּיךָ נְסֻחַ
 עָלֵינוּ אוֹר פָּנֶיךָ ה'" וּתְבַטֵּל חֲכָמַת הַטֶּבַע חֲכָמַת הַכּוֹכָבִים וּמְזֻלוֹת
 מִן הָעוֹלָם, הַנְּמַשְׁכִּין מִהִסְתַּרְת פָּנֵי ה' וְתִתְגַּלֶּה אִמְתַּת חֲכָמַת
 הַנְּהַגְת פָּנֵי הַשְׁגָּחְתָּ בְּעוֹלָם אֵיךְ אוֹר פָּנֵי ה' חוֹפֵף עָלֵינוּ כָּל הַיּוֹם
 וּמִנְהִיג עוֹלָמוֹ בְּהִשְׁגָּחָה פְּרִטִיית בְּחֲכָמָה נְפִלְאָה וְנוֹרָאָה אֲשֶׁר אֵי
 אֲפֹשֶׁר לְהַשִּׁיג, וּמִסְתִּיר עֲכָשׁוֹ הַנְּהַגְתוֹ בְּדֶרֶךְ הַטֶּבַע וְיִדְעוּ הַכֹּל
 שְׁגֵם הַטֶּבַע בְּעֲצָמָה אֶתָּה מְנַהֵג בְּהִשְׁגָּחְתָּ לְבַד, וְגַם הַטֶּבַע הִיא
 הַשְׁגָּחָה וְתִמְלֵא רַחֲמִים עָלֵינוּ, וְתִמְשִׁיךְ גַּם עֲכָשׁוֹ הַנְּהַגְתָּ שְׂתִּהְיֶה
 לְעֵתִיד, שְׂאֵז תְּבַטֵּל הַטֶּבַע לְגַמְרִי, וְתִתְנַהֵג אֵת עוֹלָמְךָ בְּהִשְׁגָּחְתָּ
 לְבַד וְנִזְכָּה שְׁגֵם עֲכָשׁוֹ תִּתְנַהֵג אוֹתְנוּ בְּהִשְׁגָּחְתָּ לְבַד, בְּלִי שׁוֹם
 דֶּרֶךְ הַטֶּבַע כָּלָל וְתַעֲזֹרְנוּ שְׂתִּהְיֶה אֲכִילְתְּנוּ בְּקִדְשָׁה גְדוּלָּה כָּל כָּף
 עַד שְׂיִהְיֶה הַשְּׁלָחַן שְׁלָנוּ מְכַפֵּר כַּמְזִבַּח וְיִהְיֶה נְאֻמָּר עַל הַשְּׁלָחַן
 שְׁלָנוּ "זֶה הַשְּׁלָחַן אֲשֶׁר לְפָנֵי ה'":

תפד: ותמהר ותחיש לגאלנו גאלת עולם ותביא לנו את משיח
 צדקנו ותבנה לנו בית קדשנו ותפארתנו ושם נעלה ונראה
 ונשתחוה לפניך בשלש פעמי רגלנו ככתוב בתורתך: "שלש"

פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יִרְאֶה כָּל זְכוּרָה אֶת פְּנֵי ה' אֱלֹקֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר
 יִבְחַר, בְּחַג הַמִּצּוֹת וּבְחַג הַשְּׁבוּעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יִרְאֶה אֶת
 פְּנֵי ה' רִיקָם, אִישׁ כְּמַתַּנֵּת יָדוֹ כְּבִרְכַת ה' אֱלֹקֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ׃
 וְנִזְכָּה לְסֵדֶר בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ לָחֵם הַפָּנִים לְפָנֶיךָ תָּמִיד וְתוֹצִיא חֶמְהָ
 מִנֶּרְתִּיקָהּ וְתִתְגַּלֶּה הַשֶּׁמֶשׁ בְּתַקְפָּהּ, וְתִקְדָּשׁנוּ בְּקֹדְשֶׁךָ הָעֲלִיזָה,
 וְתִתֵּן לָנוּ כַח לְקַבֵּל עֵצָם אֹזֶר הַחֶמְהָ שֶׁתִּתְגַּלֶּה לְעֵתִיד בְּתַקְפָּהּ
 וּבְגִבּוֹרָתָהּ וְתִרְפָּאנוּ עַל יָדָהּ מִכָּל תַּחֲלוּאֵינוּ וּמִכָּל מַכְאוּבֵינוּ,
 רְפוּאֵת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאֵת הַגּוּף וְתִתְקַן בְּרַחֲמֶיךָ כָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְנוּ
 לְפָנֶיךָ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת כָּלָם וַיְקַיֵּם מִקְרָא שְׁכַת־טוֹב: "וְזָרְחָה לָכֶם יִרְאֵי
 שְׁמִי שֶׁמֶשׁ צְדָקָה וּמִרְפָּא בְּכַנְפֶיהָ" וְתִכְנִים אֶת הַשִּׁפְעַת וְהַפְּרָנְסָה
 מִן הַחוּץ לְפָנִים לְתוֹךְ הַקֹּדֶשׁ וְלֹא תִלָּךְ עוֹד רַבּוּי הַשִּׁפְעַת וְהַפְּרָנְסָה
 לְהַעֲכוּ"ם וְהִרְשָׁעִים חֵם וְשָׁלוֹם, רַק כָּל הַשִּׁפְעַת טוֹבָה וְהַפְּרָנְסָה
 וְהַעֲשִׂירוֹת יִהְיֶה נִמְשָׁךְ לָנוּ מֵאֲתֶךָ וְתִקַּיִם לָנוּ מִקְרָא שְׁכַת־טוֹב:
 "יִפְתַּח ה' לָךְ אֶת אוֹצְרוֹ הַטּוֹב אֶת הַשָּׁמַיִם לְתֵת מִטֵּר אֶרְצֶךָ בְּעֵתוֹ
 וּלְבָרֶךְ אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יָדֶךָ וְהִלְוִיתָ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תִלְוָה כִּי
 ה' אֱלֹקֶיךָ בֵּרַכְךָ בְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָךְ וְהִעֲבַטְתָּ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא
 תִעֲבַט וּמָשַׁלְתָּ בְּגוֹיִם רַבִּים וּבָךְ לֹא יִמְשָׁלוּ׃"

תּוֹפָה: חוּם וְחֶמֶל עָלֵינוּ וּמִלָּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים, וְזִכְנוּ לְקֹדֶשׁ שֶׁת
 שִׁבְתָּ קֹדֶשׁ, וְלִשְׁמִירַת הַבְּרִית בְּאַמֶּת וְלִשְׁמִירַת אִסּוּר וְהִתֵּר,
 וְלִאֲמוּנָה שְׁלֵמָה דְקֹדֶשׁ בְּאַמֶּת וְתַחֲנִינוּ מֵאֲתֶךָ חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת
 וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ מִדַּת הַרְחָמְנוֹת תָּמִיד וְנִזְכָּה לְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת לְתַן
 צְדָקָה הַרְבֵּה בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה לְעַנְיִים הַגּוֹנִים הַרְבֵּה וְעֲזָרְנוּ וְזִכְנוּ
 לְכִסּוּפִין דְקֹדֶשׁ, וְלִהְיוֹתוֹקְנוֹת נִמְרָץ לְשִׁמְךָ וְלַעֲבוּדְתֶךָ בְּאַמֶּת
 תָּמִיד וְתֵן לָנוּ פְּרָנְסוֹתֵינוּ בְּהַרְחָבָה גְדוֹלָה מִיָּדְךָ הַמְּלֵאָה וְהַרְחָבָה,
 לְמַעַן נִזְכָּה לְעַסֵּק בְּתוֹרָתֶךָ וּבְעֲבוּדְתֶךָ, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּאַמֶּת כָּל

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

חֲזָמוֹן מִנְוֵה רִנָּת זִצְיָא לְ"עֲדָה לְעֲדָה מִקְוֵה שִׁדְיָה לְעֲדָה מִסְפְּרֵי רַבְנֵי יִהְיֶה תִּיקוּן לְכַל" ע
"חֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוּר ע"י הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח" שְׁע"י יִשְׁבֵּת תִּיקוּן הַמִּידוֹת ע

יָמֵי חַיֵּינוּ, אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ וְצִאֲצֵאֵי עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה וְעַד
עוֹלָם עַד אֲשֶׁר נִזְכֶּה לְהַתְדַבֵּק וּלְהַכְלִיל בְּךָ תָּמִיד לְעֵלוֹת וּלְרֵאוֹת
בְּאוֹר פְּנֵיךָ "אֱלֹקִים יִחַנְנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יְיָ אֵר פָּנָיו אֶתָּנוּ סְלָה" וְתִשְׁמַר
לָנוּ חֲסֵדֵי דָוִד הַנְּאֻמָּנִים וְתִקְיָם לָנוּ מִקָּרָא שְׁכָתוֹב: "לְעוֹלָם אֲשֶׁמָּר
לוֹ חֲסֵדֵי וּבְרִיתִי נְאֻמָּנֵת לוֹ" וְנִרְאֶהוּ עֵין בְּעֵין בְּשׁוּבוֹ אֶל נְוֵהוּ
בְּכַתוֹב: "כִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוּב ה' צִיּוֹן" וְנִאָמַר: "וְנִגְלָה כְבוֹד ה'
וְרָאוּ כָל בְּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִי ה' דִּבֶּר" וְנִאָמַר: "וְלֹא יִכְנַף עוֹד מוֹרֶיךָ
וְהָיוּ עֵינֶיךָ רֵאוֹת אֶת מוֹרֶיךָ ה' אֱלֹקִים צְבָאוֹת הַשֵּׁיבֵנוּ הָאֵר פְּנֵיךָ
וְנִשְׁעָה יִהְיוּ לְרָצוֹן אֲמַרִי פִי וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ ה' צוּרִי וְגוֹאֲלִי":